

Världsomfattande ledarutbildningsmöte

“Bygg upp en rättfärdig avkomma”

9 FEBRUARI 2008

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

Utgiven av
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
Salt Lake City, Utah, USA

© 2008 Intellectual Reserve, Inc.
Med ensamrätt
Printed in the United States of America

Engelskt original godkänt: 5/07
Godkänt för översättning: 5/07

Originalalets titel: *Worldwide Leadership Training Meeting, "Building Up a Righteous Posterity," February 9, 2008*
06761 180

Innehåll

Allmänna mönster och individuella omständigheter	2
<i>Äldste Jeffrey R Holland</i>	
Tillkännagivandet om familjen.	4
<i>President Boyd K Packer</i>	
Rundabordssamtal	10
<i>Äldste Dallin H Oaks</i>	
<i>Äldste Jeffrey R Holland</i>	
<i>Julie B Beck</i>	
<i>Susan W Tanner</i>	
<i>Cheryl C Lant</i>	
En tillflykt från världen.	29
<i>President Thomas S Monson</i>	

Allmänna mönster och individuella omständigheter

ÄLDSTE JEFFREY R HOLLAND

i de tolv apostlarnas kворum

Kyrkan fortsätter att lägga tonvikten på familjen

Bröder och systrar, välkomna till vårt världsomfattande ledarutbildningsmöte 2008. Med vårt tema, "Bygg upp en rättfärdig avkomma", fortsätter kyrkan att lägga tonvikten på sådant som rör familjen. För två år sedan fokuserades utsändningen på "Stöd för familjen" med råd som vi kommer att hänvisa till i dag.

Ni har hört muntliga och skriftliga budskap, bland annat noggrant utfor-

made brev från första presidentskapet, om behovet att stärka och beskydda familjen. Ett av dessa brev, som ska ha lästs upp på sakramentsmötet och delats ut till familjerna, lyder som följer: "Vi uppmanar föräldrar att göra sitt allra bästa för att undervisa och fostra sina barn i evangelieprinciper som kan hjälpa dem hålla sig nära kyrkan ... Hur värdiga och lämpliga andra krav och aktiviteter än må vara, får de inte tillåtas ersätta de gudomligt tilldelade ansvar som endast föräldrar och familjer kan fullgöra på rätt sätt"¹.

Vi vänder oss till alla vuxna medlemmar i kyrkan i denna utsändning. Det kan tyckas ovanligt att vi inbjuder unga ensamstående vuxna till en diskussion om att bygga upp en rättfärdig avkomma. Men det är med en viss avsikt vi gör det. Ni ensamstående vuxna är och måste vara morgondagens föräldrar. Men samtidigt som ni förbereder er för detta, är ni fortfarande era föräldrars avkomma, nu och i framtiden. Vi ber att ni alla ska vara

rättfärdigt hängivna de familjeprinciper som kyrkan och era föräldrar stödjer.

Vi vet också att andra bland våra åhörare och i kyrkan är ogifta, att några inte har den fullständiga familj som motsvarar det ideal som vi ofta talar om i kyrkan. Men ni ska veta att vi är fullt medvetna om de många olika omständigheter våra medlemmar befinner sig i. Vi älskar var och en av er. I takt med att allt fler familjer är i upplösning och att många krafter i våra kulturer nedvärderar äktenskap, barn och traditionellt familjeliv, känner kyrkans generalauktoriteter och generalämbetsmän ett allt större behov av att tala om ideal och evangelieprinciper. Annars kan den omoral som nu råder i världen föra oss till en punkt där personer i och utanför kyrkan inte har den ringaste aning om äktenskapets gudomliga förväntningar eller om eviga familjenormer.

Mönster och kopior

Tillåt mig använda en liknelse som jag hoppas klargör detta, oavsett vilken situation ni befinner er i. I brist på en bättre titel kallar jag den "Liknelsen om den hemsydda skjortan". Mamma, Gud välsigne henne, var en fantastisk sömmerska. I min barndom, när vi hade ont om pengar och det var svårt att få tag på nya kläder, sydde hon ibland kläder åt oss att ha till skolan. Om jag såg en skjorta i skyltfönstret eller i en postorderkatalog, brukade mamma säga: "Den tror

jag nog jag kan sy.” Genom att titta så noga som möjligt på skjortan, kunde hon sedan klippa till tyget och sy sömmarna så att det nästan såg ut som det dyra originalet.

Jag högaktar henne för att hon både ville och kunde göra det. Men hon tyckte inte om att göra det på det sättet. Fastän hon kunde studera kläderna som såldes och sy det nästan likadant, var det ett mönster hon egentligen ville ha. Med ett mönster kunde hon förutse vinklar och hörn och sömmar och stygn som annars var svåra att se. Och om hon sedan återvände till det för en andra eller tredje skjorta, arbetade hon alltid efter ett fullkomligt originalmönster och upprepade inte felaktigheterna hos en kopia.

Jag tror ni vet vart jag vill komma och varför mamma ville ha ett mönster. Det är bäddat för fel om en skjorta sys efter en skjorta som sytts efter en skjorta. Ett eller två fel i den första produkten — och de är ofrånkomliga utan mönster — upprepas och förstärks, blir allt avigare ju fler upprepningar vi gör, tills det som jag ska ha på mig till skolan helt enkelt inte passar längre. Den ena ärmen är för lång, den andra för kort. Den ena axelsömmen löper nerför bröstet, den andra nerför ryggen. Och kragknappen sitter bakom nacken. Jag kan säga att en sådan look inte gör någon succé i sjunde klass.

Vi kan vara eniga i fråga om mönstret så som det kommit från Gud, och vi kan eftersträva att förverkliga det efter bästa förmåga.

Det ideala mönstret från Gud

Jag hoppas det här hjälper er förstå varför vi talar om mönstret, idealet, för äktenskap och familj, även om vi vet att inte alla just nu lever i sådana ideala omständigheter. Det är just på grund av att många inte har detta ideal eller ens har sett det — att det i våra kulturer finns krafter som oavbrutet leder oss bort från detta ideal — som vi talar om vad vår himmelske Fader önskar för oss i sin eviga plan.

Individuella anpassningar måste göras beroende på civilstånd och familjeförhållanden. Men vi kan alla vara eniga i fråga om mönstret så som det kommit från Gud, och vi kan eftersträva att förverkliga det efter bästa förmåga.

Vi som är generalauktoriteter och generalämbetsmän har kallats att undervisa om hans allmängiltiga

regler, men ni och jag lever enskilda liv och måste söka Herrens vägledning för individuella omständigheter. Allmän förvirring skulle uppstå och löften i evangeliet gå förlorade om det inte fanns något etablerat allmängiltigt ideal eller läronorm som upprepas, liksom vi gör i dag. Vi hämtar kraft i vetskapen att Herren har talat om dessa saker, och vi tar emot hans råd även när det inte är populärt.

Tack för att ni förstår varför vi vill beskydda alla familjemedlemmar oavsett ålder och varför vi talar mot krafter eller strömningar som försöker tillintetgöra någon del av Guds eviga lycksalighetsplan. Vi är så tacksamma att Herren sagt: “Jag skall giva eder ett mönster för allt, att I icke mån bliva förledda.” (L&F 52:14)

SLUTNOT

1. Brev från första presidentskapet, 11 feb 1999.

Tillkännagivandet om familjen

PRESIDENT BOYD K PACKER

president för de tolv apostlarnas kворum

Överjordiska begrepp

Jag är tacksam att få vara med på det här mötet och hälsar er alla över hela världen vid detta heliga och högtidliga tillfälle med det kanske viktigaste ämne vi kan komma med från kyrkans ledare. Vi har liksom ni åsett hur världens beteende förändras och har blivit alltmer oroade över sådant som rör hemmet och familjen.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är den återställda kyrkan, och

återställelsen inleddes med att Fadern och Sonen visade sig för profeten Joseph Smith. I den storslagna första synen, som vi i dag kallar den, uppenbarades två överjordiska begrepp som har varit ledande för kyrkan ända sedan dess.

Det första är att han är Fadern. Av alla titlar som Gud själv kunde ha tagit sig valde han den som är oss alla närmast. Han är vår Fader. Vi accepterar detta — att vi är Guds barn. Och i och med att Sonen var där var det en familj som föreställdes. Fadern och Sonen visade sig.

I en uppenbarelse given kort därefter, sade Herren: "Därför har jag, Herren, kallat min tjänare Joseph Smith den yngre och talat till honom från himmelen och givit honom befallningar, emedan jag visste, att olyckor skulle drabba jordens invånare." (L&F 1:17)

Leva enligt uppenbarelse

Och detta var en början. Mönstret var att vi ska handla, organisera och

leva efter de uppenbarelsen som Herren har gett. Dessa uppenbarelsen som samlats i boken Läran och förbunden, samt uppenbarelsen i Mormons bok och Den kostbara pärlan, utgör som ni vet den skriftliga grundvalen för kyrkan.

Vi fann att Herren inte organiserade kyrkan för att efterlikna andra kyrkor i världen. Det vill säga: vi har inget yrkesprästerskap. Vi har inga prästseminarier för att förbereda präster, vare sig manliga eller kvinnliga, att leda kyrkan. Detta sammanfattas i följande skriftställe: "Var och en må tala i Herren Guds, ja, världens Frälsares namn." (L&F 1:20)

Vi finner häri att bröderna som bär prästadömet och de kvinnor som står vid deras sida är likvärdiga. Vi arbetar tillsammans och tillhör först och främst familjer. Vi har alla rätt till inspiration och uppenbarelse, och dessa behövs verkligen i denna värld, särskilt när det gäller utmaningen att fostra en familj.

Fostran en rättfärdig avkomma

Temat för det här mötet är att fostra en rättfärdig avkomma. Det är en förpliktelse. Den första befallning som gavs till Adam och Eva var att de skulle föröka sig och uppfylla jorden, och förmågan att göra detta inplanterades i deras kroppar. Och detta mönster skulle komma att fortsätta i den mänskliga historiens annaler.

Alltså hade vi den första familjen — Adam och hans hustru Eva, och sedan deras barn. Vi vet att det hade varit en

Det första budet som gavs till Adam och Eva var att föröka sig och uppfylla jorden. Detta mönster har fortsatt genom hela mänsklighetens historia.

strid i himlen och att det hade varit ett uppror och att Satan blivit utkastad. Han var fast besluten att förstöra den Allsmäktiges verk och var tillräckligt informerad eller klok nog eller till och med inspirerad nog att förstå att platsen där han skulle börja sin förstörelse var hos familjen. Vi ser detta i berättelsen om Adam och Eva. Och allteftersom kyrkans historia utvecklade sig framträdde föräldrars och barns ansvar.

Ett tillkännagivande för världen

För inte så många år sedan uppstod en rörelse i världen som har med familjen att göra. Förenta nationerna organiserade en konferens om familjen i Peking. Vi sände delegater till denna konferens om familjen och till andra konferenser som hölls. Och sedan meddelades att en sådan konferens skulle hållas nära vårt huvudkon-

tor. Vi tänkte: "Om de kommer hit, är det bäst att vi ger oss till känna."

Ett tillkännagivande är i kyrkan en betydelsefull, tungt vägande kungörelse. Mycket få sådana har gjorts från kyrkans begynnelse. De är betydelsefulla, de är uppenbarelser. Och vid det tillfället, det var lite mer än tio år sedan, utfärdade bröderna dokumentet "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". Det är som helig skrift i sin kraft.

I andra presentationer kommer man ofta att hänvisa till tillkännagivandet om familjen. Jag tänkte det skulle vara bra att läsa upp det för er. Vi vet att vi har läst det. Men om vi läser det långsamt och eftertänksamt och artikulerar noggrant, kan det ge mer uppenbarelse än ni trodde fanns där.

När ni undrar över varför vi är som vi är och varför vi gör det vi gör och varför vi inte gör vissa saker, så kan ni

finna orsaken till det i detta tillkännagivande om familjen. Det händer att vi anklagas för intolerans eftersom vi inte accepterar och gör sådant som antas vara den samhälleliga normen. Det vi inte vill göra gör vi inte. Och det vi inte gör kan vi inte göra, eftersom den norm vi följer är given av Herren.

Låt mig få läsa tillkännagivandet för er. Lyssna och se om ni inte där ser sådant som nu är framträdande i samhället, i politiken, i landets styrelse och i religion och som orsakar den största oron och svårigheterna. Och ni finner svaren där. Och svaren som finns där är kyrkans svar.

"Familjen: Ett tillkännagivande för världen"

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas råd i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga

”Vi, första presidentskapet och de tolv apostlarnas råd i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, förkunnar högtidligen att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för [alla] sina barns eviga bestämelse.”

Förjordisk tillvaro

Vi i kyrkan vet genom den lära som uppenbarats för oss att vi hade en förjordisk tillvaro. Det hela började inte med att jorden befolkades av människor. Och evangeliets lära var inte ny när den uppenbarades för profeten Joseph Smith. Den har funnits i all evighet och kommer att finnas i all evighet. Lyssna nu noga:

”Alla människor — män och kvinnor — är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar. Att det finns olika kön är nödvändigt för den enskildes förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift.

I föruttillvaron kände och dyrkade dessa söner och döttrar Gud som sin evige Fader och antog hans plan, enligt vilken hans barn kunde få en fysisk kropp och få jordiska erfarenheter för att utvecklas mot fullkomlighet och slutligen nå sin gudomliga bestämelse som arvtagare till evigt

liv. Den gudomliga lycksalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven.”

Den stora lycksalighetsplanen

Lägg märke till att detta beskrivs som lycksalighetsplanen. Den kallas på ett annat ställe, i Mormons bok, ”den stora lycksalighetsplanen”. (Alma 42:8)

”Den gudomliga lycksalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven. Heliga förordningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt.

Det första bud som Gud gav Adam och Eva gällde deras möjlighet att som man och hustru bli föräldrar. Vi förkunnar att Guds bud till sina barn att föröka sig och uppfylla jorden fortfarande gäller. Vi förkunnar vidare att

Gud har befallt att den heliga fortplantningsförmågan endast skall användas mellan man och kvinna, lagligt vigda som man och hustru.”

Ni märker medan vi går igenom detta att vi finner denna förkunnelse ifrågasatt. Världen vill ändra på detta. Det gör vi inte. Det kan vi inte. När ni undrar vilka vi är och varför vi är till, så kom ihåg att vi har detta mönster, och vi följer det.

”Vi tillkännager att det sätt varpå människoliv skapas har bestämts av Gud. Vi bekräftar livets helgd och dess betydelse i Guds eviga plan.”

Vår inställning till sådana saker som skilsmässa, aborter och könstillhörighet framläggs och förklaras i uppenbarelserna, och tillkännagivandet om familjen är det tydligaste uttalande vi har om de här frågorna.

Föräldraplikter

”Man och hustru har ett högtidligt ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn. ’Barn är en Herrens gåva’ (Ps 127:3). Föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet, att sörja för deras fysiska och andliga behov, att lära dem älska och tjäna varandra, att hålla Guds bud och vara laglydiga medborgare var än de bor. Män och hustrur — mödrar och fäder — kommer att stå till svars inför Gud för hur de uppfyller dessa plikter.

Familjen är instiftad av Gud. Äktenskap mellan man och kvinna är en nödvändig del av hans eviga plan.”

Och i kyrkan erkänner vi inget annat slags äktenskap än äktenskap mellan man och kvinna.

“Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet. Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herrens Jesu Kristi lärdomar.”

Jag har alltid ansett att det grundläggande syftet med alla kyrkans aktiviteter och program är att en man och en kvinna och deras barn finner lycka i hemmet.

“Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation. Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar. Handikapp, död eller andra omständigheter kan göra det nödvändigt med individuella anpassningar. Släktingar bör vid behov ge hjälp och stöd.”

En varning

“Vi varnar” — vi använder inte det ordet ofta, men här är det på sin plats — “Vi varnar dem som bryter mot kyskhetsbudet, som förgriper sig på

maka eller barn, eller som underlåter att fullgöra sina skyldigheter mot familjen, att de en dag kommer att stå ansvariga inför Gud. Vi varnar vidare för att familjens upplösning kommer att frambringa de stora olyckor över enskilda människor, samhällen och nationer som förutsagts av forntida och nutida profeter.

Vi uppmanar ansvariga samhällsmedborgare, regeringar och myndigheter överallt att verka aktivt för att bevara och stärka familjen som samhällets grundläggande enhet”¹.

Lärosatser och förrättningar

Under det här mötet som sänds över hela kyrkan kommer vi att få höra om praktiska tillämpningar, anvisningar, råd och ledning, men allt har sitt ursprung i uppenbarelser i skrifterna, i läran och i de principer som förkunnas i detta tillkännagivande om familjen.

När ni ungdomar som nu ser fram emot äktenskap och familj ser er omkring och ser faror, finns det bara en plats på jorden där familjen ges fullständigt beskydd, och det är inom Jesu Kristi evangeliums förrättningar och lära. Efterlev evangeliet, så klarar ni er.

Vår värld kan vara obehaglig att leva i, och här finns svårigheter och förvirring och olika sätt att leva och dö och problem vi ställs inför, men svaren finns i insikten om att familjen är den grundläggande enheten i kyrkan. All kyrkans verksamhet är avsedd att stärka familjen.

Det är ju inte lätt att bilda familj här i livet och fostra barn. Men i kyrkan finner du den hjälp du behöver.

Hjälp för familjer

Ibland kanske vi kommer bort från att stötta familjerna och ger familjerna ansvaret att stötta kyrkan. Lokala ledare behöver ha gott omdöme när de planerar kyrkans aktiviteter och program för att föra de unga männen och de unga kvinnorna framåt och förbereda dem för äktenskap och sedan hjälpa dem under de första åren som gifta och framåt mot ålderdomen.

Jag finner ålderdomen vara en intressant upplevelse. Jag har undrat över kärleken och familjebanden, ungdomens romantiska förälskelse. Kommer de att bestå? Absolut. De kommer inte bara att bestå utan bli underbarare och starkare.

Det är ju inte lätt att bilda familj här i livet och fostra barn. Men med kyrkan

som den är, finner du den hjälp du behöver.

Vi vet hur man ber, vi vet hur man undervisar, men det finns tillfällen när vi behöver hjälp. Alltid, överallt, har vi en närmaste prästadömsledare. Vi har lärt oss mönstret för uppenbarelser och vet att det finns personlig uppenbarelse. När vi är osäkra kan vi vända oss till vår prästadömsledare. Och om vi följer honom tar vi oss tryggt igenom nutiden med våra barn och barnbarn.

I vår familj har vi ju barnbarn och barnbarns barn men behöver fortfarande vända oss till våra prästadömsledare och göra det vi brukar förväntas göra i kyrkan. Det finns tider av svårigheter och problem och faror och besvikelser, men att skydda familjerna

är vad kyrkan handlar om. Vi gör allt vi kan i kyrkan för att värna om familjen, och sedan finns prästadömet ledare, den kraft som finns överallt i världen, i varje land där kyrkan finns — män som förlänats prästadömet och kvinnor som är visa och har moderliga instinkter.

När våra barn gav sig av långt bort och bildade familj i en avlägsen stad, såg vi dem ge sig av och hade trösten att veta att de skulle ha en familj där. Och vi sade mer än en gång till våra barn: "Ni kan inte ringa oss så ofta, på grund av kostnaden. Men ni har en farmor där. Var hittar ni er farmor? I Hjälpföreningen. Och ni får kloka råd och kan ha samma styrka som ni hade i vår egen familj. Och när ni ger er av, så vidgar ni bara familjekretsen."

Om ni lyssnar till den undervisning som ges under det här mötet, ska ni finna att där finns inspiration och ledning. Vet också att när vi döps in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga så finns det en annan förrättning, skild från dopet, där den Helige Andens gåva förlänas. Bröder som bär myndigheten lägger händerna på huvudet på var och en som blivit döpt och förlänar dem alla den gåvan, och den ska vara ett ljus och en lärare och en tillrättvisare och vägledare när vi går genom livet.

Vägledning och välsignelser

Jag tror inte kyrkans medlemmar behöver leva med rädsla, att se allt som pågår omkring oss och säga:

“Hur kan vi fostra en familj när alla dessa frestelser och svårigheter finns omkring oss?”

För det kan ni. Ni kan få ledning och ni kan lära era barn att ta emot ledning. I allt detta kan ni leva ett lyckligt liv och finna i uppfyllelsen av allt detta, i nästa tillvaro, att familjen kan vara tillsammans.

Här och där finns det ju de som gått vilse. Vi har profeternas löfte att de inte är förlorade för alltid, att om de beseglats i templets förrättningar och om förbunden hålls, kommer de en dag, efter det att allt rättats till som behöver rättas till, inte längre vara förlorade.

Så jag ger min välsignelse till er alla i kyrkan i ert familjeliv, antingen som föräldrar eller som barn eller på vilket sätt det nu är, att ni ska vara välsignade och att någon ska vaka över er, att den Helige Andens kraft ska finnas i ert liv och prästadömet skyddande makt alltid vara där för att visa er till rätta, välsigna er, att lyfta er och stärka vittnesbördet ni har.

Gud är vår Fader!

Jag vet att Gud lever, att han är vår Fader, att han är vår *Fader!* Jag vet inte riktigt hur jag ska säga det ordet. Det är ett ord vi säger nästan lättvindigt. Men han är vår Fader, han älskar oss. Och efter samma mönster har vi som leder kyrkan samma känsla för alla som är medlemmar i kyrkan och alla som kan komma att bli medlemmar. Så jag nedkallar Herrens välsig-

nelser över er alla och Faderns välsignelser över er alla som medlemmar i kyrkan då vi står inför ansvaret att fostra en rättfärdig avkomma, i Jesu Kristi namn, amen.

SLUTNOT

1. “Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Nordstjärnan*, jun 1996, s 10–11.

Rundabordssamtal

ÄLDSTE DALLIN H OAKS
i de tolv apostlarnas kvorum

ÄLDSTE JEFFREY R HOLLAND
i de tolv apostlarnas kvorum

JULIE B BECK
Hjälpföreningens generalpresident

SUSAN W TANNER
Unga kvinnors generalpresident

CHERYL C LANT
Primärföreningens generalpresident

Skaparens plan

Äldste Holland

Vi är glada att ha tillsammans med oss äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum, syster Julie Beck, Hjälpföreningens generalpresident, syster Susan Tanner, Unga kvinnors generalpresident och syster Cheryl Lant, Primärföreningens generalpresident. Dessa ledare har haft vänligheten att inbjuda mig att delta och har bett mig att vara diskussionsledare.

Det finns en mening i tillkännagivandet för världen om familjen som lyder: "Äktenskap mellan man och kvinna är en nödvändig del av hans eviga plan"¹. När vi talar i kyrkan om äktenskap och familj, varför vill vi då sätta det i samband med Guds plan? Det är så vi uttrycker oss. Det är så vi utan tvivel kommer att uttrycka oss här i kväll. Varför är det i samband med evigheten och den övergripande frälsningsplanen?

Äldste Oaks

I tillkännagivandet om familjen står det att "familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämelse". Det innebär att våra beslut och önskningar i fråga om äktenskap och att föda och fostra barn är oändligt betydelsefulla i det eviga perspektivet. Vi måste vägledas i detta av Guds befallningar och hans tjänares lärdomar, inte av vad som är populärt eller politiskt korrekt. Jag tror att det är det huvudsakliga budskapet som vi behöver hålla i minnet och en huvudorsak till att vi i denna

viktiga utsändning vänder oss till alla vuxna i kyrkan.

Äldste Holland

Bra. Tack. Systrar, vill ni säga något om den eviga planen bakom allt detta, varför vi inte bara är ännu en social organisation eller varför vi inte bara är ännu en institution som talar på grund av behov som finns i samhället? Några kommentarer?

Ett åtagande för tre parter

Syster Tanner

Jag tror att äktenskapsåtagandet — och det är ett åtagande som världen inte verkar erkänna alls — är ett åtagande för tre parter. Män och hustrur förpliktar sig gentemot varandra, men de är också definitivt förpliktade mot vår himmelske Fader. Den sammanbindande kraften i denna äktenskapsrelation är kärlek, Kristi rena kärlek. När vi har denna kärlek till varandra för den oss inte bara närmare varandra utan också närmare vår himmelske Fader och därför närmare varandra i den äktenskapliga relationen.

Äldste Holland

Vad beträffar den lilla triangel som du just ritade är vår tonvikt att verkligen försöka få in himlen i hemmet, försöka få med Gud i äktenskapet. Något råd till bröder och systrar, yngre eller äldre, som försöker göra det? Några kommentarer?

Syster Lant

Det jag kommer att tänka på är att då vi talar om den eviga familjen

menar vi inte en fullkomlig familj, utan en familj som försöker bli fullkomlig så småningom och återvända till vår himmelske Fader. Och när du då tar med den här triangeln i detta sammanhang, med vår himmelske Fader, som hjälper oss att arbeta oss igenom livets svårigheter, är det för mig hur en fullkomlig familj är i detta liv. Det är inte en familj utan svårigheter, utan en familj som upplever svårigheter och som arbetar på att övervinna dem med vår himmelske Faders hjälp.

Syster Beck

Jag skulle vilja säga något om kvinnor som av någon orsak övergetts av sin make, och om våra änkor. Många kvinnor förpliktade sig i fullkomlig tro och trofasthet till hela planen när de beseglades och står nu ensamma. Jag känner till många av dessa trofasta kvinnor som har sagt: "Nåväl, jag förpliktade mig till planen och tänker inte släppa den bara för att jag är ensam nu. Jag tänker fortsätta be och studera skrifterna med barnen och ha hemafton. Vi tänker sörja för familjens utbildning och behov enligt Herrens plan." Heder åt dessa modiga kvinnor som gör så. De överger inte planen för att de är ensamma. Det är svårare ensam, men man kan fortfarande klara av det.

Äldste Oaks

Herren sade inte att det skulle bli lätt, men han har försäkrat oss att det är möjligt.

Familiens centrala roll

Syster Beck

Vi frågade varför familjen har en central roll i Skaparens plan. Hur vet vi det? Vi vet från uppenbarelser till profeterna att vi bodde i himlen innan vi föddes, att vi deltog i en stor strid i den förjordiska tillvaron för att få förmånen att tillhöra en evig familj.

Det finns en evig familjeenhet, och den är hela planen. Allt annat passar in i den planen.

Äldste Holland

Kanske finns det församlingar och stavar i himlen — jag vet ingenting om det — eller så kan det mycket väl finnas någon annan organisation som vi inte vet mycket om. Men vi vet att det kommer att finnas familjer i himlen. Och det mesta av det som uppenbarats om vår liv efter detta, vårt eviga liv, vårt celestia liv, gäller familjeorganisationen, och således om templets höga principer, de förbund vi ingår där.

Vi hoppas att detta hjälper kyrkans medlemmar och dem som inte är medlemmar i kyrkan att förstå varför vi talar så mycket om det här.

Äldste Oaks

Så mycket av det vi inriktar oss på här i livet — makt, ställning, egen-dom, anseende — är sådant som vi inte har något bevis på att det har någon betydelse i nästa liv. Men det har familjen.

Enighet och osjälviskhet i äktenskapet

Äldste Holland

Vi ska nu diskutera om familjen, om barn och att skaffa, uppfostra och älska dem och hjälpa dem bli allt det som de behöver bli. Men innan vi gör det, hur är det med äktenskapets personliga aspekter?

Hur ska vi arbeta på vårt äktenskap så att vi kan skapa en sådan miljö som vi vill att barn ska födas till och växa upp i?

Syster Lant

Du frågar: Hur blir vi redo att ha en familj och sätta barn till världen? För att lyckas måste mannen och hustrun ha en andlig grundval, vara eniga i fråga om mål och tro om vad det är de vill ha i sitt hem och sin familj.

Syster Beck

En av de enklaste anvisningarna för detta ges i Första Moseboken, kapitel 2, där Herren säger att en man ska lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru och att de ska

vara ett. (Se 1 Mos 2:24.) Detta ger ett par tre uppgifter redan från början: Lämna det som var, hålla sig till varandra och bli ett. Och om de arbetar på dessa tre principer börjar de utveckla detta förhållande till Herren.

Äldste Oaks

Jag vill uppmana unga par som gifter sig att först och främst se till varandra, som de gör vid altaret under vigseln — och inte först se till föräldrar, syskon eller vänner. Att de först ser till varandra när det gäller att lösa alla sina problem, för enigheten mellan dem under vår himmelske Faders presiderande och kärleksfulla myndighet, i den triangel du talade om tidigare, hjälper dem att övervinna äktenskapets ofrånkomliga problem.

Syster Tanner

Jag vill tänka på berättelsen från begynnelsen om Adam och Eva, den allra första kärleksberättelsen. När Adam skapades gav Herren honom allt. Han gav honom en vacker värld. Han skapade blommor och djur och denna vackra trädgård att leva i. Men Adam kunde inte utvecklas. Adam kunde inte utvecklas förrän han hade en medhjälpare, en person som hjälpte honom och passade honom på alla sätt: känslomässigt, andligt och fysiskt.

Detta visar oss vilket slags kamratskap som vi bör ha i ett bra äktenskap. Vi behöver passa ihop med varandra. Vi måste tänka på vad vi kan göra för att hjälpa det kamratskapet utvecklas. Vi tar båda med oss grund-

läggande, medfödda egenskaper till äktenskapet och vi har var och en uppgifter att fullfölja i äktenskapet. Men vi måste också vara osjälviska i detta kamratskap och hjälpa varandra.

Äldste Holland

Jag har hört president Hinckley säga att självskhet kanske är det största problemet i ett äktenskap². Något råd till kyrkan om hur man fortsätter arbeta på detta och säger "hur var din dag?" i stället för bara "hur har min varit?"

Syster Lant

Ni vet att man pratar så mycket i världen i dag om "blir mina behov tillgodosedda?". Man hör det så ofta.

Äldste Holland

Ja, *behov* är ett stort ord.

Syster Lant

Ja, "mina behov blir inte tillgodosedda". Och jag tror att om vi bara kunde komma dithän att vi tänker på någon annans behov så *blir* våra egna behov tillgodosedda. Det bästa sättet att tillgodose egna behov är att ta hand om någon annans.

Syster Tanner

Jag växte upp i ett hem med ett mycket bra äktenskap, men jag minns att min mamma sade gång på gång till mig: "Det krävs arbete för att få ett bra äktenskap. Det krävs en fortgående ansträngning." Hon sade inte att de inte hade ett bra äktenskap utan menade att man aldrig ska låta en dag gå utan att man tänker på hur man kan vara till välsignelse för sin maka och

hjälpa till att uppfylla hans eller hennes behov.

Välja maka

Syster Beck

Vi hör ofta unga vuxna säga: "Jag letar efter min själsfrände." De väntar med att gifta sig därför att de tror att det finns en enda rätt person, en själsfrände som blir deras bästa vän för evigt. Vad bör de i själva verket leta efter om de eftersträvar Herrens välsignelser och att bilda en evig familj? Hur gör de det?

Äldste Oaks

Jag blir alltid tveksam när jag hör att någon väntar på den som förutbestämts åt dem i himlen. Kanske finns det sådana fall. Men jag tror de flesta av oss letar efter någon vi älskar, som vi kan stå enade med och sträva framåt med, som har samma ideal och samma principer för att skapa en evig familj. Jag tror att tanken att man väntar tills något träffar en i huvudet som för att säga "den här är det" bara försenar äktenskapet, och ibland förhindrar det det helt och hållet.

Äldste Holland

Jag tror att vi alla har hört kommentarer som "jag måste gå ut skolan innan jag gifter mig" eller "jag behöver få ett jobb" eller "jag behöver lite pengar på banken" eller "vi kommer att behöva en bil". Vi börjar allt oftare höra sådana krav i samhället. Vi vill att allt detta ska vara på plats.

Jag har tyckt om en mycket enkel liten definition av kärlek som James

Thurber gav för många år sedan. Han sade: "Kärlek är det man går igenom tillsammans"³.

Ni ensamstående vuxna därute — ni bör inte försumma de band som förenar och de upplevelser som svet-sar oss samman i vår ungdom och i våra umbäranden och uppoffringar, och på äldre dagar när ni kanske har lite mer pengar.

Äldste Oaks

Kom ihåg att det finns en himmelsk Fader, och när vi gör det som han har bett oss göra så välsignar han oss. Låt oss inte neka honom möjligheten att uppfylla sina löften genom att handla som om vi måste göra allt på egen hand.

Syster Lant

Samtidigt vill vi förvissa oss om att vi inte uppmuntrar ungdomar att nöja sig med något som inte motsvarar normen — och jag talar om kyrkans normer. De bör inte nöja sig med att gifta sig med någon som inte vill stå tillsammans med dem i evangeliet och tjäna Herren.

Lev inte i fruktan

Syster Tanner

Jag tycker att det är en glädje att vara gift, ha familj, vara trofast och uppoffra för evangeliet. Det ger sann glädje i vårt liv. Vi behöver komma ihåg det och framhålla det. Familjelivet är en stor välsignelse för oss.

Äldste Holland

Med allt det som händer runt-omkring oss, hemma och utomlands,

tror jag det är många som uttrycker sin oro. Jag hör om stor oro bland unga ensamstående vuxna och om tonåringar som undrar om det finns någon framtid. "Får jag leva länge nog för att gifta mig?"

Observera att det alltid har varit svårt. Det har aldrig funnits en tid i världens historia då det inte fanns problem, då det inte fanns något att vara rädd för. Det är därför vi har evangeliet. Vi kan inte leva i rädsla — inte i denna kyrka — att saker på något sätt inte kommer att lösa sig eller att det finns för mycket som är olycksbådande därute och som kommer att drabba oss. Det kan vara personlig rädsla eller kollektiv rädsla för vår civilisation. Vi behöver bara leva efter evangeliet och utöva vår tro och få svar på våra böner och gå framåt. Och det är så det alltid har gjorts.

Äldste Oaks

För att citera ett skriftställe: "Den fullkomliga kärleken [till Herren] driver ut rädslan." (1 Joh 4:18; se också Moroni 8:16)

Likvärdiga makar

Äldste Oaks

Låt mig ställa en fråga som hör ihop med detta: Jag har hört ungdomar säga som sällskapar och överväger äktenskap: "Om vi bara kunde göra en lista på det som du ska göra och det som jag ska göra, så får vi i enlighet med den listan ett lyckligt äktenskap." Vad sägs om det?

Syster Beck

Det är ingen lista. Listan förändras. Den förändras dagligen.

Syster Tanner

Det finns ett underbart citat av författaren John Milton i hans episka dikt *Det förlorade paradiset*. Adam prisar Eva för de tusen goda ting som dagligen flödar från alla hennes ord och handlingar, blandade med kärlek.⁴ Det skulle vara underbart om vi kunde ha ett kamratskap som dagligen var fyllt av omtänksamhet, där vi tänker på vad vi kan göra genom våra ord och handlingar för att visa kärlek.

Syster Lant

Det måste i viss utsträckning finnas en arbetsfördelning i ett äktenskap, för man kan inte göra allt själv. Men jag har kommit att tänka på — ja, det är påtagligt — att arbetsfördelningen hos unga par i dag är annorlunda än den var när jag var nygift. Jag iakttar de unga paren i min familj — mina barn och deras makar — och hur de gör saker i sin familj. Det är annorlunda än hur vi gjorde det. De får ändå arbetet gjort. De samverkar på annat sätt. Och i många avseenden på ett bättre sätt än hur vi gjorde det. Men det bör ändå påpekas att det är individuellt. Varje par måste komma fram till hur de vill göra saker och ting.

Äldste Holland

Du tar mig tillbaka till tillkännagivandet, som talar om att vara likvärdiga makar. Vi säger inte bara: "Du

sörjer ensam för barnens uppfostran och jag tar ensam hand om ekonomin." Uppgifterna och vem som ska utföra dem växlar. Det ska finnas en balans. Vi måste samarbeta och dela på ansvaret. Jag tycker att det är just det som tillkännagivandet säger.

En annan rad från tillkännagivandet är: "Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herrens Jesu Kristi lärdomar." Det betyder för mig: "Det är bäst att jag tar itu med mina egna brister innan jag använder en massa tid åt att oro mig för alla andras brister i familjen."

Äldste Oaks

Jag tror att det helt enkelt är ett uttryck för vad Jesus lärde när han sade att vi inte ska försöka ta ut flisan ur någon annans öga innan vi undersökt bjälken i vårt eget. (Se Matt 7:3–5; Luk 6:41–42; 3 Nephi 14:3–5.)

Sista dagars heligas kultur

Syster Beck

Ett exempel jag kan tänka på är några vänner till mig som var omvända till kyrkan och i deras kultur och familj fanns inte denna enighet och kristuslika förebild. Det tillhörde inte deras kulturarv. Men de hade gått med i kyrkan och tagit till sig Frälsarens lärdomar. När de gifte sig sade de: "Vilken kultur ska vi ha i vår familj? Vilken kultur ska vi ha?" Och de beslutade sig mycket noga: "Vi vill ha de sista dagars heligas kultur." De studerade skrifterna. De studerade

I detta heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar.

lärdomarna och frågade: "Hur bör vår familj vara för att överensstämja med det vi vet är sant?" De byggde sitt hem på de kristuslika principer som du nämnde. Vad undervisade Frälsaren om? Hur behandlar vi varandra?

Artighet, vänlighet, respekt.

Och nu när många år gått har vi sett hur familjen utvecklats. De har inte sitt hemlands kultur. De har evangeliets kultur i sitt hem.

Äldste Oaks

Och en sista dagars helig kultur är en långt bättre grundval för ett äktenskap än en lista över uppgifter.

Syster Lant

Vi har under årens lopp sagt till våra barn när de gift sig att det inte handlar om vem som har rätt utan om vad som är rätt. Var och en har med sig traditioner från den egna familjen, och man hoppas att när dessa traditioner sammanförs de då skulle se på

vad som är rätt — se på evangeliets principer för att avgöra detta — och då blir de mycket bättre än endera av deras familjer var. Deras familj blir starkare, den blir bättre.

Föda barn i tro

Äldste Holland

Syster Tanner, du nämnde Adam och Eva. Jag har varit så tacksam att vi har det andra kapitlet i Andra Nephi i Mormons bok som säger oss mer om det beslut Adam och Eva fattade än någon annan i världen någonsin har kunnat veta.

Och när jag läser Andra Nephi 2 är det kristallklart att inga barn skulle ha fötts åt Adam och Eva i lustgården. (Se vers 23.) Jag tror att de flesta i världen inte vet det. Hos oss är det en mycket grundläggande punkt i läran, som på nytt betonar begreppet om en evig plan, familjens centrala roll, det som ni alla har betonat.

Syster Tanner

Jag tycker att vi är så välsignade i kyrkan som har tillkännagivandet om familjen. Vi kan se på dokumentet nästan som på skrifterna därför att det kommer till oss från de levande profeterna och apostlarna. I det påminns vi om att befallningen Gud gav Adam och Eva att föröka sig och uppfylla jorden som man och hustru fortfarande gäller.

Jag kommer ihåg när jag var en ung ensamstående vuxen och under mina första år som gift att jag hörde detta bud predikas från talarstolen av apostlar och profeter. Jag var tacksam för det rådet. Jag kommer ihåg att jag hörde dem predika att vi skulle gifta oss, få barn och skaffa en utbildning, mer eller mindre samtidigt, hur omöjligt det än kan låta. Kanske verkar det omöjligt. Jag är övertygad om att vi har personer som frågar och undrar hur det är möjligt.

När jag har tänkt på budet att föröka sig, som fortfarande gäller, vet jag att det är sant och rätt. Jag tror också att det kräver stor tro och stort mod och ofta stora uppoffringar av oss. Det kräver att vi är i samklang med Herren för att få personlig uppenbarelse, och jag tror att det kräver ett rent hjärta så att vi inte dömer andra som utövar sin tro och har egen uppenbarelse i fråga om det budet.

Äldste Oaks

Jag tror att det som syster Tanner just sagt är sant och oerhört viktigt. Tack för det yttrandet. Det tycks mig

som om vi löper risken i dag att våra medlemmar i kyrkan ser till världsliga prioriteringar när det gäller beslut om att skaffa barn. I stället för att fatta dessa beslut med tro på Herrens löften och med tillit till det vi känner till om den stora lycksalighetsplanen och livets syfte, ser de till andra källor — tv eller framstående ideologiska guruer eller till och med till grannars påtryckningar — för att fatta beslut som är grundläggande och eviga och behöver fattas under bön inför Herren.

Syster Beck

Jag tror att det är en fråga om tro. Vi känner till många platser i världen där det råder bostadsbrist. Hur får man en plats att bo på som nygift par? Och hur kan man skaffa barn när man inte ens kan hitta någonstans att bo? Jag tror att det är en fråga om tro. Vi har inte barn för att vi har pengar, för att vi har medel. Vi skaffar barn med tro.

Denna känsla och inställning att söka Herrens välsignelser i enlighet med planen, tror jag gör underverk i människors liv. Om man bor på en plats där det råder bostadsbrist, kommer en väg att öppnas. Liksom att betala tionde är en fråga om tro, så är att skaffa barn en fråga om tro. Man betalar inte tionde med pengar. Man skaffar inte barn med pengar.

Äldste Oaks

Vi kan tillägga till detta att vi undervisar om allmänna principer därför att vi är generalauktoriteter och generalämbetsmän.

Syster Tanner

Jag älskar uttrycket "En väg kommer att öppnas om vi lever i tro". Jag har ett personligt vittnesbörd om att vägar öppnas om vi är trofasta. När vi var nygifta fick min make en välsignelse av sin far, som löd: "Följ evangeliets principer — gör det du vet du bör göra i detta äktenskap och lev i tro — så kommer en väg att öppnas, vägar som du nu inte kan förutse."

Att leva i tro innebär inte att leva tanklöst. Vi behöver vara mycket visa i våra beslut och sedan arbeta mycket hårt och vara villiga att uppoffra och kanske försaka en del. Min make och jag vet att hans fars välsignelse uppfylldes i vårt liv. Vägar öppnades för oss som vi inte kunnat förutse. Jag vet att det är en sann princip för alla som lever i tro.

Syster Lant

Du talade om att vara villig att göra det arbete som krävs. Att ha barn innebär mycket arbete. Och vi ska inte vara rädda för det, för det är just detta: att arbeta hårt och vara villig att göra vad som än krävs, som gör oss till dem vi är. Det är uppoffringarna som gör oss till dem vi är. Jag vill bära vittnesbörd om den glädje som kommer av att ha familj, av att ha barn, för det är inte bara en befallning från Herren, det finns också stora utlovade välsignelser.

Äldste Oaks

Och låt oss vara medvetna om det faktum att i många delar av världen

där människor lyssnar på den här utsändningen har man förkastat tanken på barn. Eller också tänker man att om man har ett barn så räcker det, och att det är dumt eller opatriotiskt att skaffa mer än ett barn. Det finns många uppfattningar i världen som motarbetar evangelieplanen. Och som fader Lehi sade: "Det måste vara så, att det finnes en motsats till allting." (2 Nephi 2:11) Vi kan inte förvänta oss applåder varje gång vi gör det som vi vet är rätt. Men Gud välsignar er.

Hjärtats önskningar

Syster Beck

Jag känner till många par som längtar efter barn men välsignas inte med dem. Deras svårighet är att de inte har barn. Vi behöver lyssna på dem och stödja och uppmuntra dem. Jag tror också att önskan att få barn hos ensamstående systrar och hos dessa par sannolikt inte kommer att försvinna om de är rättfärdiga, för det är en gudagiven önskan. Den har att göra med deras natur och den undervisning de fick i himlen. Deras längtan försvinner inte, men Herren välsignar dem.

Äldste Oaks

Och denna längtan kommer att ha betydelse för den slutliga domen. Ett av de mest trösterika skriftställena i skrifterna är för mig i kapitel 137 i Läran och förbunden, vers 9, där vi får veta att Herren ska döma oss i enlighet med våra gärningar och i enlighet med våra hjärtans önskningar.

Familjen kommer först

Äldste Holland

Låt oss samtala om barnens uppfostran, vad kommer efter det att vi uppfyllt befällningen att föda barn och fortsätta deras eviga tillväxt genom att ge dem möjligheten att få ett jordeliv. Dessa plikter är inte utan samband. Det tycks mig som om Herrens befällning till oss inte är bara att föda barn, utan att föda barn i avsikt att frälsa dem.

Äldste Oaks

Medan vi samtalar om detta, vad innebär det att familjen kommer först? Vi säger det och vi tror det, men vad innebär det att familjen kommer först?

Jag vill använda dina glasögon för att visa en liknelse av Neal Maxwell.

Han föreslog om ett annat ämne att vi skriver någonting på insidan av glaset så att när vi tittar på något vi då ser det budskapet. På liknande sätt kan vi säga att när vi tittar på beslut om hur familjen ska använda sin tid eller hur församlingen ska schemalägga aktiviteter, har vi skrivit på insidan av våra glasögon "familjen kommer först".

Äldste Holland

Jag älskar — vi älskar alla — orden i Predikaren: "Allt har sin tid, allt som sker under himlen har sin stund." (Pred 3:1) Vi har bara den tid vi har, men alla har vi lika mycket tid. Så jag tror att om vi prioriterar kan vi låta familjen gå före. Jag tror vi kan göra bättre ifrån oss.

Äldste Oaks

Och när vi talar om att familjen går före måste vi tänka på sådant som familjebön och hemafton och skriftstudier som familj och ta oss tid så att vi ser att det som är av evig betydelse sker i våra barns andliga utveckling. För det visar att "familjen kommer först".

Familjemönster

Äldste Holland

Jag använde ordet *mönster* i mina inledande ord. Några av dessa ting som vi förmodligen tar för givna bör inte tas för givna, skriftstudier tillsammans som familj, familjebön, hemaf-ton — vi har en tendens att tala om dem som om alla förstod dem, men det gör inte alla. De bör bli del av ett familjemönster.

Syster Tanner

Det är hoppingivande när det gäller vanor att även om vi upplever våra brister i att försöka skapa dessa vanor är det märkligt och tillfredsställande för oss då vi ser våra barn sedan fortsätta med dem, även om vi inte kände att vi var helt fullkomliga i dem.

Äldste Holland

En del av det trängde igenom.

Syster Tanner

En personlig sak: min make sade vid sin pappas begravning att han aldrig hade lärt sig något i kyrkan som han inte redan lärt sig i hemmet. Det är en underbar hyllning till hans föräldrar — föräldrar i en stor familj. Han talar om hur de ibland samlades på föräldrarnas säng och pappan drog ner en gammal rullgardin i sovrummet och ritade en översikt av frälsningsplanen på den. Han sade: "Vi lärde oss frälsningsplanen tillsammans på våra föräldrars säng. Och vi lärde oss inte bara evangeliets sanningar, utan gick också ut på ängen tillsammans som familj och lekte 'björnen sover' eller andra lekar." Det var

många bra saker som den här familjen gjorde för att använda sin familjetid till att hjälpas åt och för att undervisa och skapa minnen.

Äldste Oaks

Jag minns en regel vi hade i vår familj — varje familj har regler — att vi aldrig skulle ha teven på vid måltider, för vi tyckte att de här sammankomsterna skulle ägnas åt samtal: "Vad gjorde du i dag?" "Vad är det som bekymrar dig?" "Hur kan vi hjälpa dig?" Sådant äger inte rum om nyheterna, hur viktiga de än är, står och smattrar under familjemåltiden. Vi hade inte råd med snabbmat, så vi hade inte några regler för att motstå det. Men vi hade en regel om att inte titta på tv och om att vi skulle prata mycket, och vi åt alla middag hemma. Vi kunde inte alla äta frukost gemensamt — på grund av våra omständigheter — men vi hade *en* måltid då vi alla satt tillsammans. Det var mycket bra för vår familj.

Syster Tanner

Vi hade liknande upplevelser. Du talade om samtal och att bindas samman i dessa samtal. Samtal binder inte bara samman och är lärorika, de är också roliga. Man kan skratta tillsammans och ta del av fina upplevelser. Vi brukade hålla familjebön vid frukosten och middagen, för då var vi alla tillsammans. Vår familjebön introducerade ofta samtalsämnena under måltiden. Ibland brukade min make be för farmor som skulle genomgå en operation. Eller också bad han för människor som någonstans i världen drabbats av en jordbävning eller en annan naturkatastrof. Och sedan hade vi dessa intressanta ämnen att samtala om och denna tid tillsammans som band oss samman som familj.

Syster Beck

Jag växte upp i en stor familj. Mina föräldrar hade många barn. Och det innebär att det fanns många olika åsikter. Det krävdes mycket arbete för

att sörja för familjen. Mina föräldrar använde familjens hemafton som ett hjälpmedel för att verkligen undervisa oss. Varje vecka sjöng vi "Frid och glädje finns på jord" som inledningspsalm. Jag minns att jag som tonåring tyckte att det var jobbigt att sjunga den varje vecka.

Äldste Oaks

Ibland sjungs den psalmen med hopbitna tänder.

Äldste Holland

Eller på uppdrag.

Syster Lant

Ibland är det mammans hopbitna tänder.

Syster Beck

Det var mer en trossats än en vana. Men varje vecka sade pappa: "Nu sjunger vi vår inledningspsalm: 'Frid och glädje finns på jord.'" När jag var omkring 14 eller 15 år, i den ålder då man ifrågasätter allt, frågade jag pappa: "Varför måste vi sjunga den här psalmen varje vecka? Det finns många bra psalmer i psalmboken som vi kan sjunga."

Och han tittade strängt på mig och sade: "När du har lärt dig lektion 1, ska jag lära dig lektion 2." Vad lektion 2 var vet jag inte, vi kom aldrig dit. Men jag måste säga att efter många år ser jag på min familj, och vi älskar verkligen varandra. Vi lärde oss på något vis, under årens lopp, att älska varandra, för det var lektion 1 som mina föräldrar ville lära oss. De försökte inte täcka allt. De förstod att om de började med det här, så skulle det fungera.

En underbar ung mor kom en gång fram till mig. Hon hade fyra barn under sex år och hon sade: "Vi är trofasta i att försöka ha våra skriftstudier tillsammans som familj varje morgon, men det är rena katastrofen. Det är alltid någon som gråter. De är inte uppmärksamma." Och jag sade: "Hur länge håller ni på?" Hon sade: "Vårt mål är 10 minuter varje dag." I ett försök att mildra hennes oro sade jag: "Med tanke på dina åhörare är det förmodligen 8 minuter för länge." Hon hade mönstret och behövde anpassa det litet till sina åhörarens ålder. Kanske kunde de börja med en bild av Adam och Eva och prata om den bilden och inte försöka hjälpa en tvååring läsa skrifterna. Men hon var trofast och det älskade jag henne för.

Jag tycker emellertid att det är viktigt att mycket små barn får höra skrifterna läsas för dem. Skrifternas språk

borde bli lika familjärt för dem som föräldrarnas.

Inte döma andra

Syster Lant

Äldste Holland, jag vill bara säga några ord om att döma andra. Vi ser på andra människor, och saker och ting är inte alltid som de verkar. Vi tror att det är på ett visst sätt, men det är inte alltid så.

Vi hade en stor familj och min make var biskop medan barnen fortfarande var små. Jag arbetade hela lördagen och hela söndagsmorgonen för att få dem till kyrkan, och jag måste få dit dem tidigt annars kunde vi inte ens komma dit. Vi fyllde hela bänken — hela mittersta bänken var fylld med våra barn på andra raden bakifrån — och vi kom dit innan mötet började.

Jag kommer ihåg att en dag kom en syster bakom mig och lutade sig fram och sade: "Syster Lant, om mina barn vore lika snälla som dina och det vore lika lätt för mig som för dig, skulle jag också ha en stor familj."

Jag började gråta och grät mig igenom hela mötet. Min make tittade på mig som om han ville säga: "Vad är det som har hänt? Vad är det som har hänt?" Jag var upprörd. Jag hade helt gått upp i limningen. Och det var för att det var så svårt.

Vi har en tendens att döma varandra. Vi dömer hårt. Eller vi dömer orättvist när vi tittar på andra ovänligt. Och vi känner i själva verket inte till andras situation. Vi måste bara älska varandra.

Äldste Holland

Och hålla fast vid läran, bara hålla fast vid dessa ideal — vi ska klättra uppför detta berg efter bästa förmåga, och det blir ibland lite annorlunda för varje familj.

Arbeta tillsammans

Äldste Oaks

Det finns en annan aspekt på detta, och det är att uppmana fäderna att leda. Tillkännagivandet om familjen ber dem att leda. Fäderna bör samla sin familj kring sig för att hålla familjebön. Fäderna bör se till att man har familjens hemafton. Ibland görs det bäst genom att delegera planeringen till en mor. Hon kan vara mycket bättre på det än fadern. Men Herren håller fadern ansvarig. Det är därför det står i tillkännagivandet om familjen att "fadern [skall] presidera".

Fäder, res er upp och utför er uppgift.

Äldste Holland

Och det passar också ihop med vår tidigare kommentar, att många krafter i världen vill få människor ut ur hemmet. Det är ännu ett exempel på att vi försöker få in personer i hemmet, bland annat och i synnerhet — vi säger det igen — fäder.

Syster Lant

Fäderna presidrar och de samlar familjen kring sig. Men mödrarna måste underlätta detta. De måste göra det möjligt för familjen att samlas på detta sätt och bana väg så att det blir en bra upplevelse.

Syster Beck

När ni är tillsammans, när ni vet — enligt vår inledande princip — att familjen är instiftad av Gud och att vi delar på ansvaret, då planerar ni naturligtvis tillsammans och ser till att det sker. Ni hjälps åt att få det att ske.

Syster Lant

Och barnen måste vara villiga. Tonåringarna måste vara villiga att medverka.

Syster Beck

Ibland är de villiga.

Äldste Oaks

Ingen liten uppgift.

Syster Lant

Gör det i vilket fall som helst. Gör det hur som helst.

De principer som vi samtalat om, alla dessa principer om vad familjen bör baseras på, allt leder oss till templet. Jag tycker att templet är en sådan välsignelse för oss, vare sig vår familj redan varit i templet eller vi hoppas på en familj som ska komma till templet. Alla dessa sanna principer och dessa mönster för familjeliv kulminerar i templets välsignelser därför att det är där vi blir eviga familjer.

Äldste Ballard har sagt att "det är tydligt att de av oss ... som fått älskade barn överlämnade i vår vård, har fått ett heligt och ädelt förvalterskap, ty vi är de som Gud har utvalt att omsluta vår tids barn med kärlek och trons glöd och kunskapen om vilka de är".⁵ Och det säger allt om vad vi behöver göra som föräldrar.

Nära släktingar

Äldste Holland

Låt oss tala om andra som kan hjälpa familjer — far- och morföräldrar, fastrar, mosttrar, farbröder, morbröder, någon som för en tid inte har en fullständig familj. Vi nämnde inledningsvis att alla inte passar in på denna beskrivning, men vi kan alla engagera oss för idealet, vi kan alla engagera oss för kyrkans lära. Några kommentarer om hur familjer, i en vidare definition, är med och engagerar sig?

Syster Lant

Det vore hemskt om jag som mamma inte fick hjälp av andra. Jag är tacksam för de goda människor som påverkat mina barn. Och det finns många sådana, lärare, grannar, vänner, släktingar. Det finns många sätt på vilka människor hjälpt mina barn. Och jag är tacksam för det. Det är ett ytterligare vittnesbörd om det vi försöker lära dem. Och ibland kommer man till en punkt med ett av barnen då man inte kan påverka det så som man skulle vilja, men någon annan kan göra det.

Några av mina barn har bott i utlandet. Min yngsta dotter har bott i Spanien med sin make, och hon fick sitt första barn där. Hon var långt bort från mormor och jag var orolig för detta och orolig för henne, men de underbara heliga där var hennes familj. De fanns där för henne och hjälpte henne och samlades runt

henne och älskade henne och älskade hennes lilla barn. Jag är så tacksam för dem och för deras omsorg och inflytande i hennes liv.

Äldste Oaks

Jag växte upp i en ensamstående förälders hem efter det att min far dött strax före min åttaårsdag, så jag vet personligen vilket inflytande far- och morföräldrar har och fastrar, mostrar, farbröder, morbröder och kusiner. Jag gläder mig åt att se hur stark slakten är då jag rest utanför Förenta staterna.

Jag tror att slakten i många delar av världen är starkare än den har blivit i Nordamerika. Jag vill bara uppmana medlemmarna i Nordamerika att se till att de når ut, att de stärker slakten och vet att det finns platser i världen där den situationen fungerar bättre än i Nordamerika.

Församlingsfamiljen

Syster Beck

Vi har också församlingsfamiljen. Som vi nämnt finns det i varje församling en bred skala av erfarenhet och svårigheter. Några av dessa kvinnor kommer att kunna få barn, några kommer att vara gifta, några kommer att vara änkor. För en del blir det inte så. I själva verket finns det få kvinnor som kommer att kunna få barn och få många barn. I denna församlingsfamilj bör vi komma till deras hjälp och stödja dem som inbjuder barn till sin familj. Det är en utmaning att ha en

stor familj. Jag hoppas verkligen att ingen medlem i kyrkan skulle vända sig till en annan syster i församlingen och säga: "Du är inte klok som skaffar ett barn till", utan i stället firar hennes förmåga och önskan att ha dem och säger: "Jag stöder dig. Låt mig få göra allt jag kan för att uppmuntra och hjälpa dig."

Äldste Oaks

Jag är glad att du nämnde det här, för vi får rapporter om att vissa sista dagars heliga kritiserar andra sista dagars heliga för att de skaffar barn. Tidigt i vårt äktenskap väntade min hustru June vårt femte barn, och jag minns att en mycket aktiv syster i vår församling sade till henne: "Vad är det du försöker göra — ensam befolka världen?" Och jag var stolt över June när hon svarade direkt: "Jag kan inte tänka mig någon som kan det bättre än jag."

Äldste Holland

Och vi inser alla — syster Tanner berörde det — att det finns hälsoproblem och andra problem som inte har med materialism att göra. Vi pratar inte här om pengar eller politisk korrekthet eller hänsyn till samhället. Vi pratar om legitima evangelieorienterade saker som vi ser och bedömer. Detta är ett så mycket större skäl till att inte döma. Vi undervisar, vi uppmuntrar, vi kommer till hjälp, vi hejar på. Vi uppmuntrar människor i ett evangeliskt sammanhang att söka uppnå sin bestämelse.

Ge aldrig upp

Syster Tanner

I fråga om barnuppfostran finns det förmodligen åhörare som börjar känna sig missnöjda med sig själva. Skillnaden mellan idealet och vardagslivets realitet ibland verkar mycket stor för oss som mödrar och fäder. Men jag vet att uppgiften att vara mor eller far är evig, det är en evig kallelse, och att vi med den kallelsen, liksom vid varje kallelse, välsignas med en mantel. Vi behöver den manteln, och vi behöver ha den mantelns ande med oss ständigt när vi uppfostrar våra barn. Jag tror faktiskt att vi liksom Elisa behöver dubbelt mått av den anden då vi uppfostrar våra barn. (Se 2 Kung 2:9.) Jag vet att vår himmelske Fader välsignar oss med det. De är hans andebarn och han välsignar oss med dubbelt mått av anden när vi försöker uppfostra dem i rättfärdighet.

Äldste Oaks

Somliga är helt enkelt svårare än andra. Föräldrar kan omöjligen behandla alla barn likadant i fråga om uppmärksamhet eller vissa andra grundläggande beslut som krävs. Vi må vara rättvisa när det gäller fördelning av egendom, men vi kan inte vara rättvisa när det gäller fördelning av tid, för behoven varierar.

Syster Beck

Jag såg ett exempel på tidsfördelning i mitt eget hem under min uppväxt. Min äldsta syster, äldst av 10 barn, förlorade hörseln vid två års

ålder. Min mamma kunde inte säga: "Jag ger det här barnet 10 minuter och 10 minuter till nästa." Det är inget tvivel om att den dottern länge tog lejonparten av tiden i familjen.

Jag tror också att hjälp och kraft för en besegrad evig familj kommer från templet. På liknande sätt som en stavs-president får nycklar och makt och myndighet, och en biskop har nycklar och myndighet att leda sin församling och officiera där, ges föräldrar i templet makten att få svar, att få uppenbarelser för att lösa de problem de behöver lösa.

Äldste Oaks

En del av denna insikt är att förstå att Gud har gett sina barn förmågan att välja. Och den tid kommer i deras mognad då de måste välja och stå till svars för sina val.

Det är alltid olyckligt om föräldrar bär på en skuldbörda i hela sitt vuxna liv för varje val som barnen har gjort. Vi ger aldrig, aldrig, aldrig upp. Och vi har ansvaret att undervisa om rätta principer och göra allt vi kan med kärlek och överbevisning och så vidare. Allt detta är prästadömsprinciper för utövning av myndighet både i familjen och kyrkan. Men när det kommer till kritan säger jag till dem som likt mig är föräldrar och far- och morföräldrar: Fortsätt att be, fortsätt att försöka, men sätt ner den stora skuldbördan, för personer som getts förmågan att välja kommer att göra felaktiga val. Det enda sättet att lära sig för en del människor är ibland att göra fel

val och se dess följder. Då förlitar vi oss på den förunderliga kraften i vår Herres och Frälsares Jesu Kristi försoning. Och det finns nästan inga synder vi kan begå i jordelivet som inte, enligt rätta principer, kan förlätas genom vår Herres försonings kraft.

Skapa ett uppbyggande klimat

Syster Lant

Har vi sagt tillräckligt om att verkligen älska varandra? Vi sade mycket om hur vi bör undervisa våra barn och det som vi behöver göra i våra hem, men jag tror att vi helt enkelt måste älska varandra. Jag har hört att det inte finns något större en far kan göra för sina barn än att älska deras mor. Och det är samma sak för varje familjemedlem — att verkligen se sig om efter tillfällen att visa och uttrycka denna kärlek.

Äldste Holland

Kyrkan försöker få tillbaka människor i hemmet, även pappan. Pappan och mamman uppmanas

båda att vara hemma så mycket som möjligt.

Min hustrus far dog för inte så länge sedan och hon sörjde som döttrar sörjer en far. Jag försökte trösta henne och hon sade: "Han älskade mig så mycket. Han sjöng för mig. Han nattade mig. Han stoppade om mig." Hon sade: "Jag minns nästan inte en kväll då han inte stoppade om mig och sjöng för mig." Jag betonar vikten av fäder i hemmet. Och jag ger ett erkännande åt mina pojkar som är bättre än jag någonsin var på att byta

blöjor och gå ut med barnen under mötena i kyrkan.

Syster Lant

Jag tror det finns starka krafter i världen som försöker dra oss bort, inte bara från hemmet utan bort från sådant som verkligen betyder något. Då jag tittar på vad som får oss på fel spår i familjen, är det ibland att ha för mycket och ibland att ha för litet. Men det har allt att göra med materiella saker. Jag tror att vi verkligen behöver titta noga på vårt liv och våra prioriteringar — Är vi för upptagna? Försöker vi göra för mycket? — och titta på de saker som verkligen betyder något i våra barns liv och se till att vi inte utelämnar andliga ting.

Syster Beck

Jag tror inte det krävs många aktiviteter eller mycket tid för att följa Herrens plan. Det kan göras på enkla sätt. Jag tror att en av de viktigaste principerna för föräldrar att förstå beträffande ett hem är att skapa ett klimat. Vi säger ofta att det är uppgifter eller så mäter vi efter prestationer eller ting eller listor. Men vi kan tänka på ett klimat där något kan växa. Att *ge näring* är att hjälpa något att växa. Inget kan växa där det är för torrt, för kallt eller där marken är för hård. Föräldrarnas uppgift då de uppfostrar barn är att bibehålla det klimat där saker och ting kan växa med Anden, där det finns tro och hopp och kärlek.

Jag såg en underbar mor i Mexiko. Hon hade en liten gårdsplan framför sin ytterdörr och hon hade målat en

trädgård på väggen. Hon hade ingen mark där hon kunde odla. Hon hade en vägg, så hon målade en trädgård, med blommor och träd och en fontän. Hon ville skapa ett klimat där hennes familj kunde utvecklas. Vilken vacker tanke hon hade, att skapa en plats som skulle ge hennes familj den visionen.

Äldste Oaks

Min mamma älskade att citera Pearl Bucks ord: "Jag älskar mina barn av allt mitt hjärta, men jag kan inte älska dem med all min tid"⁶. Hon var mycket noga med vad vi gjorde under den begränsade tid då vi hade förmånen att vara tillsammans. Hon tyckte om att se oss arbeta på projekt tillsammans. Jag ser tillbaka på det med varmare känslor än jag hade då. Det verkade som om mamma alltid organiserade oss i något projekt för att röja ur garaget. Men jag ser tillbaka på det och jag förstår att hon utövade en mycket viktig föräldrafunktion genom att få barnen att arbeta tillsammans och med sina föräldrar.

Det blir allt svårare att göra det i vissa urbana samhällen som många lever i. Människor i utvecklingsländer där man och hustru och barn arbetar tillsammans på risfälten har inte samma slags problem. Men principen fungerar och är ytterst viktig för oss.

Principer för att skapa ett hem

Syster Lant

Du talar om principer. Jag tror att det är vad vi verkligen har att hålla oss

till i hela denna diskussion eftersom familjer och familjesituationer skiljer sig åt runtom i världen. Men principerna arbete och kärlek och osjälviskhet och förlåtelse och tjänande, dessa grundläggande evangelieprinciper, är vad vi måste hålla oss till för att förstå hur vi ska fostra våra barn och bygga upp våra relationer.

Äldste Oaks

Jag tror att tillkännagivandet om familjen ger oss några principer som vi bör hänvisa till:

"Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad." Det står inte *enbart*. "I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar."

I vissa omständigheter kan modern behöva försörja familjen. Jag växte upp i ett sådant hem. Faderns hälsotillstånd kan hindra honom från att utföra en uppgift som anges som hans ansvar. Men enligt principen att likvärdiga makar löser problemen, kan en individuell lösning hittas med hjälp av himmelsk inspiration.

Syster Tanner

För att skapa ett hem behöver vi kunskap om vissa principer och utöva vissa färdigheter. Bristen på sådana färdigheter — och jag syftar inte bara på att baka bröd — har lett till, tror jag, en känslomässig hemlöshet som orsakar vissa gemensamma bieffekter

med hemlöshet på gatan. Personer som inte har någon plats att gå till där Anden finns, där känslomässig stabilitet finns och där värderingar och principer undervisas, har många av de problem som hemlösa på gatan har, som misströstan, drogmissbruk och omoral. Vi har en möjlighet, mödrar och fäder som arbetar tillsammans, att skapa ett hem, att skapa en miljö som blir ett hem. Hemmet är inte bara en plats. Det är en känsla och en anda.

Äldste Oaks

Jag är glad att du talar om att *skapa* ett hem, för i somligas ögon är arbetet i hemmet något nedsättande och det borde det inte vara. Men vi kan behöva definiera det. Att skapa ett hem är mer än att bara baka bröd eller städa ett hus. Att skapa ett hem är att skapa den miljö som krävs för att fostra våra barn mot evigt liv, vilket är vårt ansvar som föräldrar. Och detta hemarbete är lika mycket för fäder som för mödrar.

Syster Lant

Och detta hem måste vara en trygg plats dit alla familjemedlemmar kan komma och veta att de är älskade och skyddade från världsliga ting och att de är accepterade.

Äldste Oaks

När det gäller att delegera finns det förmodligen många hushållsuppgifter som kan delegeras, men det finns inte några uppgifter för att skapa ett hem som kan delegeras. Vi delegerar inte att leda en hemafton. Vi delegerar

inte familjebön. Vi delegerar inte en mors och en fars kärlek till barnen eller den tid på tu man hand som är så väsentlig för utveckling. Låt oss skilja mellan att sköta ett hushåll och att skapa ett hem.

Syster Lant

Vi kan inte delegera dessa ansvar, men vi kan dela dem.

Äldste Oaks

Ja, det kan vi.

Äldste Holland

Det som slog mig när äldste Oaks sade att man inte kan delegera är att man inte kan delegera dem till samhället, man kan inte delegera dem till handelskammaren —

Äldste Oaks

Inte ens till kyrkan.

Äldste Holland

Eller till kyrkan. Det är det jag menar. Låt oss tala om det. Låt oss gå in på hur kyrkan ska hjälpa och vara till välsignelse för familjen. Det finns vissa saker som förmodligen varken kan eller bör göras av kyrkan — eller någon annan — när det faktiskt är en familjeangelägenhet.

Planering av aktiviteter

Äldste Holland

Vilket råd kan vi ge ledare i kyrkan när det gäller att väga hjälp till familjer mot planering och schemaläggning? Tiden är ett problem i kyrkans församlingar och stavar.

Äldste Oaks, hur ser vi på schemaläggning?

Äldste Oaks

Låt mig tala till biskopar och stavs- presidenter som presiderar över församlingsråd och stavsråd. Låt oss ha föräldratid i åtanke när vi planerar och inte bara klämma in varje upptänkligt möte och aktivitet i kyrkans kalender utan hänsyn till hur det påverkar familjen.

Äldste Holland

Vi vill vara till välsignelse för enskilda, men vi måste också skydda familjen som enhet.

Syster Beck

För flera år sedan satte jag upp en liten regel för mig själv som jag tror är ganska tillämplig för var och en. Ett bra skäl till att ha en församlings- eller stavsaktivitet är att den behövs och att den stärker våra familjer och enskilda. Ett dåligt skäl till att ha en aktivitet är att den är en tradition eller att det finns en viss helgdag som vi behöver fira. När vi talar om evangeliemönster känner vi till behoven. Låt oss planera aktiviteter kring dessa behov, och om en aktivitet var underbar i fjol innebär det inte att vi måste göra den till en tradition.

Äldste Oaks

Och vi kan säga att det är bäst om kalendrar i kyrkan tar hänsyn till familjen så att bördan på vardagskvällar och veckoslut inte blir orimlig och ointetgör möjligheter för familjen att umgås.

Till detta behöver vi tillägga varningen att om vi ordnar mer tid åt familjen behöver föräldrarna ta ett

När ett församlingsråd eller ett presidentskap träffas borde de fråga sig: "Hur kan vi stödja familjen?"

större ansvar i att se till att detta inte bara leder till mer sport, tv-tittande, ökar antalet enskilda idrottsaktiviteter eller deltagandet i många bra aktiviteter på orten för barn. Vi försöker inte ge avkall på kyrkan i konkurrensen med andra aktiviteter. Vi försöker disciplinera oss när det gäller hur vi använder kyrkans möten och aktiviteter, till förmån för familjen. Och familjen måste fylla det tomrummet i stället för att låta andra fylla det.

Syster Lant

Det lägger tillbaka ansvaret på familjen, inte sant?

Äldste Oaks

Ja, det gör det.

Församlings- och familjeråd

Syster Beck

När ett församlingsråd eller ett presidentskap sammanträder diskuterar de ofta så här: "Hur får vi medlemmarna att stödja vår organisation?"

Eller: "Det var många som kom, vi fick mycket stöd." Det är ett bakvänt tänkesätt. När ett församlingsråd eller ett presidentskap sammanträder borde de börja med att säga: "Hur kan vi stödja familjen?" Då blir det vi gör ett resultat av saker som stöder familjen och inte tvärtom. Jag menar att vi alla kunde vända linsen i andra riktningen.

Äldste Oaks

Det här är ett utmärkt ämne för församlingsråd, där en grupp som den vi har med oss här i dag samlas och var och en har sitt eget perspektiv. Biskopen är beslutsfattaren men lyssnar på alla grupper, och han kan försöka bestämma aktivitetsnivån och anpassa kalendrarna i enlighet med principerna vi har talat om.

Äldste Holland

Jag skulle tro att det kan vara värdefullt att så här mitt i diskussionen stanna upp och säga till medlemmarna

som lyssnar, att vi — även om vi inte nödvändigtvis hade föresatt oss det — här visar vad vi vill ska hända bland män och kvinnor i kyrkan.

Äldste Oaks

I varje kultur.

Äldste Holland

I varje kultur. Det är så församlingsråd bör diskutera. Jag menar att det är så man och hustru bör diskutera. Vi är respektfulla, vi är intresserade, vi utbyter tankar. Och i vissa kulturer — det här är en världsomfattande utsändning — kommer det att gå stick i stäv mot traditionen och historien och stilen hos vissa folk. Men evangeliets kultur måste alltid få företräde. Och om det inte har varit sedvänja eller tradition att lyssna på systrarna eller hysa den stora aktning som dessa systrar har visat för prästdömet, hoppas vi att allt detta ska förmedla till kyrkan behovet av att lyssna på varandra, älska varandra, tala med varandra och få de bästa uppslagen och be om vägledning och till följd av det få bättre familjer och en bättre kyrka. Det bör inte vara det minsta av de budskap som kanske förmedlas i vår utsändning här i kväll.

Passa ihop behov och resurser

Äldste Oaks

Äldste L Tom Perry gav oss en underbar princip vid det världsomfattande ledarutbildningsmötet i januari 2003. Jag vill läsa upp litet av det han sade, bara för att framhålla dem på nytt. Hans ord är viktigare i dag än de

var för fem år sedan när han först framförde dem. Han sade:

“Hemligheten med att organisera en gren, ett distrikt, en församling eller en stav är att känna medlemmarna, deras anlag och deras behov och att grunda ert program på det ledarskap som finns och på era medlemmars behov ...

“Var medvetna om i allt ni gör, att större inte nödvändigtvis är bättre. Väx endast så snabbt som storleken och utvecklingen av er enhet tillåter. Vårda er om medlemmarnas styrka”⁷.

Det är en befriande princip.

Syster Lant

Det är det. Och jag tänker på hur det omsätts sedan av en biorganisationsledare, en primärledare i en församling. Ofta kallar man en primärledare och hon tittar på primärprogrammet och tänker: “Hur ska jag göra allt det här?” Och hon arbetar på att göra det och sedan tittar hon på vad hon kan göra därutöver.

Vi måste inrikta oss på familjen i allt arbete vi kallas att göra, för vi behöver inte göra mer. Ibland kan vi ta programmet, titta på våra medlemmars behov och göra mindre.

Äldste Holland

Det påminde mig om att äldste Scott sade att ibland är det att hedra vårt kall att göra mindre, inte mer⁸. Man har varit mer fokuserad på det, man har haft bättre omdöme. Man har ökat kvaliteten, men arbetsmängden kan vara mindre, inte större. Det är en lika befriande tanke, tror jag —

inte för att dra sig undan, inte för att vara lat, utan för att allvarligt se på helhetsperspektivet, däribland familjens, och ibland kanske göra mindre.

Syster Lant

Och så många gånger är dessa biorganisationsledare så duktiga, de kan så mycket att de gör för mycket. Vi måste ge akt på oss själva så att vi inte gör det utan inriktar oss på människorna, inte på programmet.

Visdom och gott omdöme

Syster Tanner

Jag uppskattar prästadömsledare som ser på familjesituationen innan de kallar någon. Jag vet att kallelser är inspirerade, men de kräver också visdom och omdöme av prästadömsledarna.

Äldste Oaks

Enheter som har ett begränsat antal aktiva medlemmar har ont om ämbetsmän, och ledarna bör vara mycket försiktiga så att de inte bara besätter ämbetena genom att ge samma tio personer i församlingen fyra eller fem kallelser vardera. Det är inte så man får en stark familj. Det är inte så man får en stark församling. En inspirerad prästadömsledare bör börja med att föreslå att upptagna föräldrar inte bör ha flera kallelser.

Programmet måste kanske bantas ner litet så att det motsvarar kraven i den princip som äldste Perry framställde vid det världsomfattande ledarutbildningsmötet i januari 2003.

Äldste Holland

Och vi bekräftar alla — var och en vid detta bord kan bekräfta — att offer fortfarande är en princip i Jesu Kristi evangelium. Vi uppoffrar oss för varandra i familjen och släkten. I förlängningen för grenen och församlingen och staven. Vi har alla kallats att göra saker som innebär ansträngning och vi behövde bedöma vad vi ska göra för att skydda vår familj och vad vi ska göra för att skydda kyrkan och vad vi ska göra för att såväl kyrkan som familjen ska blomstra.

Vi behöver visdom och omdöme för att kunna göra allt det här. Det är bara så att vi inte kan göra allt detta på en gång, och ibland behöver vi inte göra allt som vi gjort. Men det som är väsentligt blir vi välsignade av att få göra.

Syster Beck

Jag kommer ihåg äldste Ballards underbara undervisning när han lärde oss att vara visa. “O, var vis”, sade han, “i att välja dessa ting”⁹. Det är viktigt att undervisa om offer. En första början till mitt vittnesbörd, om jag går tillbaka till när jag först började säga: “Det här är en underbar kyrka”, var då jag såg hur mina föräldrar tjänade och kämpade och utvecklades i sina kallelser. Det lärde jag mig av. Jag har fått anstränga mig och kommit närmare Herren genom mitt tjänande. Jag skulle aldrig vilja säga att det är antingen familj eller tjänande. Det måste vara ett äktenskap och en enighet mellan det vi förpliktar oss att göra för Herren för att bygga

upp hans rike och det vi har förpliktat oss att göra för att bygga en familj. De hör ihop. Det är inte den ena eller den andra.

Sabbatens glädje

Äldste Holland

Får jag vädja till vår grupp och till hela kyrkan att vi gör allt vi kan för att få tillbaka sabbatens glädje. Jag vet inte något som vi kan göra som mer förbättrar familjeenigheten i kyrkan än att till fullo njuta av söndagen. Och vi njuter verkligen av den. Jag njuter av den. Hur upptagen jag än är, lever jag för söndagen. De tidiga uttalandena i skrifterna, jag tänker särskilt tillbaka på Gamla testamentet, fram till och inklusive uttalanden i vår egen Läran och förbunden, handlar om sabbatens glädje, gudsdyrkans glädje och om att ha sin lust i sabbaten. Säkerligen kan vi bättra oss i att ha sabbat tillsammans. I några fall måste vi dra ner på flerdubbla uppdrag så att vi i hemmet kan efterleva en lika viktig aspekt av evangeliet.

Syster Beck

Du talar också om sabbatsdagen och hur man förhöjer den upplevelsen. Jag tror att det ofta är så att den brådska och de uppgifter vi fyller sabbaten med för att klara av kyrkligt arbete, avleder oss från det verkliga skälet till att vi går i kyrkan. Vi går dit för att förnya våra förbund. Om familjerna skulle förbereda sig för detta och koncentrera sig på det under sabbaten, börja med detta, tror jag att vi

skulle nå långt när det gäller att bli till välsignelse för våra familjer. Vi går dit för att ta sakramentet, och resten är ett tillägg till detta. Det är inte av sekundär betydelse. Det är huvudsaken till att vi går dit.

Jag tror att ibland i vår brådska förklarar våra barn det budskapet på grund av vårt jäkt. Och det bör vara det första vi lär dem.

“Kom och ät”

Äldste Holland

När det gäller att skapa ett hem, i uttryckets bästa och ädlaste bemärkelse, hoppas jag att vi på nytt kan slå oss ner som familj vid matbordet. Jag tror att nästan varje sociolog skulle säga, och de säger, att det nog

inte finns något som förenar familjen mer under veckan än att äta tillsammans på en tid som alla kommit överens om.

Syster Beck

Ett av mina favoritexempel i skrifterna finns i sista kapitlet i Johannesevangeliet, där Frälsaren samlar sina lärjungar vid Tiberias sjö. Han har en glödhög och fisk och säger: “Kom och ät.” Detta beskriver en hel del förberedelse. En måltid hade tillagats — man kan säga en familjemåltid — och han inbjuder dem att komma och äta, inte bara springa in och äta, utan komma och äta. Och sedan säger skrifterna: “När de hade ätit.” Då började han

Kanske ingenting kan förena en familj under veckan lika mycket som att äta tillsammans.

med sin underbara undervisning att de skulle föra hans får på bete. (Se Joh 21:9–15.) Det är något med att äta tillsammans och slappna av och ha den där känslan. Hur skulle undervisningen ha gestaltat sig om han inte hade förberett platsen för undervisningen?

Han skapade en inramning för den underbara undervisningen, och det var en måltid. Jag tror inte det var någon slump.

Hålla fast vid läran

Äldste Oaks

I allt det vi diskuterat tror jag det är fundamentalt att vi inte låter världens mönster tjäna som förebild för föräldraskap och äktenskap och för allt det som är av evig betydelse. Jag tänker på det råd aposteln Paulus gav korintiererna. Det står i Andra Korintierbrevet, kapitel 6. Han talade till dem som hade evangeliet och han sade: "Gå inte som omaka par i ok med dem som inte tror. Vad har väl rättfärdighet med orättfärdighet att göra?" (2 Kor 6:14) Han säger att vi inte kan tillåta oss att stå sida vid sida, gå i ok med världen, då vi försöker fatta dessa grundläggande, eviga beslut.

Äldste Holland

Det tycks som att om vi håller fast vid kyrkans lära — jag fortsätter att komma tillbaka till tanken som vi berörde i början av den här diskussionen, tanken på planen och de råd som vår himmelske Fader gav oss redan innan vi kom hit — att om vi

kan hålla fast vid läran så klarar vi av det, så får vi svar på våra böner och förblir grundade på sanna principer.

Jag har ofta tänkt på, och jag har sagt det till mina barn, att de föräldrar som fortsatte förbi Chimney Rock och Martin's Cove (och några kom inte längre än så) där det finns sådana små gravar som man finner överallt i denna kyrkas historia — de gjorde det inte för ett program, de gjorde det inte för en social aktivitet. De gjorde det därför att de hade tron på Jesu Kristi evangelium i sin själ. Den fanns i benmärgen. Endast så kunde dessa mödrar begrava sitt spädbarn i en brödlåda och sedan säga: "Det utlovade landet finns där borta någonstans. Vi ska ta oss till dalen."

De kunde säga att det var tack vare förbunden och läran och tron och uppenbarelserna och Anden. Om vi kan bevara detta i våra familjer och i kyrkan, så kanske mycket annat börjar ordna sig av sig självt. Kanske en massa andra mindre behövliga saker så att säga faller av vagnen. Handkärorna hade begränsat utrymme. Liksom våra förfäder var tvungna att välja vad de skulle ta med sig kanske 2000-talet tvingar oss att välja: "Vad kan vi lägga på handkärnan?" Det är stadgan i vår själ. Den vi är ända in i märgen. Vi är till välsignelse för familjen och kyrkan om vi kan hålla fast vid uppenbarelserna.

Äldste Oaks

Äldste Holland, det var en bra avslutning.

Äldste Holland

Äldste Oaks, syster Beck, syster Lant, syster Tanner, å hela kyrkans vägnar tackar jag er. Tack för er tid, er kärlek, ert tjänande, era uppoffringar och för den övertygelse ni har i er själ om familjeliv och kärlek i familjen i Jesu Kristi evangelium. Tack ska ni ha. Och bröder och systrar, vi tackar er alla.

SLUTNOTER

1. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Nordstjärnan*, jun 1996, s 10–11.
2. Gordon B Hinckley, Conference Report, apr 2003, s 64; eller se *Liabona*, maj 2003, s 59; och Conference Report, okt 1997, s 94; eller *Ensign*, nov 1997, s 69.
3. Se "Thurber", *Life*, 14 mar 1960, s 108.
4. Se John Milton, *Paradise Lost*, bok 8, rad 601–602.
5. M Russell Ballard, "Great Shall Be the Peace of Thy Children", *Ensign*, apr 1994, s 60.
6. Se Pearl S Buck, "At Home in the World", *Marriage and Family Living*, feb 1942, s 2.
7. L Tom Perry, "Programmet för liten enhet", *Första världsomfattande ledarutbildningsmötet*, jan 2003, s 9.
8. Se Richard G Scott, "Biorganisationernas doktrinära grund", *Världsomfattande ledarutbildningsmöte*, 7 jan 2004, s 8.
9. Se M Russell Ballard, Conference Report, okt 2006, s 16–19; eller *Liabona*, nov 2006, s 17–20.

En tillflykt från världen

PRESIDENT THOMAS S MONSON

president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Föra himlen in i vårt hem

Mina bröder och systrar, det är med ödmjukhet som jag avslutar detta inspirerande möte. Våra tankar har inriktats på hemmet och familjen när vi har påmint om att "hemmet är grunden till ett rättfärdigt liv, och inget annat kan ta dess plats eller fylla dess viktiga funktion".¹

Vi vet att en familj kan se ut på många sätt. Vissa har far, mor, bröder och systrar medan andra består av en förälder och dennes barn. Och det

finns familjer som bara har en enda person.

Oavsett hur vår familj ser ut, om vi följer råden vi fått under detta möte så kommer vi närmare Herren och släpper in en större del av himlen i vårt hem.

När Jesus vandrade på dammiga vägar i byar och städer i det vi nu vördnadsfullt kallar det heliga landet och undervisade sina lärjungar i det vackra Galiléen, talade han ofta i liknelser, på det språk som människorna bäst förstod. Han nämnde ofta bygandet av hem när han talade om åhörarnas liv.

Han förkunnade: "En familj som är splittrad kommer inte att bestå." (Matt 12:25) Senare sade han: "Se, mitt hus är ett ordningens och icke ett oordningens hus." (L&F 132:8)

Världen fylls mer och mer av kaos och oordning. Budskap virvlar omkring oss som motsäger allt som vi håller kärt — som lockar oss att vända oss bort från det som är "dygdigt, älskligt, prisvärt och gott"

(Trosartiklarna 1:13) och anamma tankar som ofta förekommer utanför Jesu Kristi evangelium. Men när vår familj är enad i sitt syfte och en fridfull och kärleksfull stämning råder är vårt hem en tillflykt från världen.

När vi är trötta, sjuka eller missmodiga, hur underbart är det inte att kunna dra sig hemåt. Det är en välsignelse att tillhöra och vara en del av en familj.

Ibland kan vi tröttna på eller irriteras av hemmet, familjen och en välbekant omgivning. De kan tyckas mindre glamorösa, så vardagliga, och andra platser lockar oss ibland mer. Men när vi har prövat på mycket och vandrat långt bort och sett hur flyktig och tidvis ytlig en stor del av världen är, ökar vår tacksamhet över privilegiet vi har att vara en del av något vi kan lita på — vårt hem, vår familj och den lojalitet våra nära och kära visar oss. Då förstår vi vad det innebär att vara förenade av plikt, respekt och tillhörighet. Vi lär oss att inget helt kan ersätta familjelivets välsignade relationer.

Vi minns alla vårt barndomshem. De flesta av oss tänker inte på om hemmet var stort eller litet, om grannskapet var lyxigt eller förfallet. Vi gläds snarare åt de upplevelser vi hade tillsammans som familj.

Margaret Thatcher sade dessa kloka ord när hon var Storbritanniens premiärminister: "Familjerna är samhällets byggstenar. Familjen är en barnkammare, en skola, ett sjukhus,

När vi ber tillsammans med vår familj varje dag bidrar vi till det skydd som vi alla så förtvivlat väl behöver i dagens värld.

en fritidsgård, en tillflyktsort och en plats att vila. Den omfattar hela samhället. Den formar vår tro. Den förbereder oss för resten av livet”².

Låt mig ge er tre råd som hjälper oss att se till att vårt hem är en lycklig fristad.

En vana att be

För det första, gör det till en vana att be.

Är vi inte, som ett folk, tacksamma för att familjebönen inte är en förlegad sedvänja för oss? Det finns ingen vackrare syn i hela världen än att se en familj be tillsammans. Herren befallde oss att ha familjebön när han sade: “Bedjen till Fadern i edra familjer och alltid i mitt namn, på det edra hustrur och barn må bli välsignade.” (3 Nephi 18:21)

När vi ber tillsammans med vår familj varje dag bidrar vi till det skydd som vi alla så förtvivlat väl behöver i dagens värld.

Ett bibliotek för lärdom

För det andra, må vårt hem vara ett bibliotek för lärdom.

En väsentlig del av vårt studiebibliotek är goda böcker. Läsning är ett av livets verkliga nöjen. I masskulturens tidsålder, när så mycket vi möter är förkortat, anpassat, uppblandat, styckat och hopdraget, är det avkopplande och inspirerande att sätta sig ner i avskildhet med en härlig bok.

James A Michener, en framstående författare, sade: “En nation blir vad dess unga människor läser i sin ungdom. Det är då de fastställer sina ideal, det är då deras mål tar form.”

Herren rådde oss: “Söken i de allra bästa böcker efter visdom; söken efter kunskap genom att studera och tro.” (L&F 88:118)

Naturligtvis är standardverken de viktigaste böckerna i det studiebibliotek jag talar om. Låt oss läsa i dem ofta, både enskilt och med familjen, så att vi kan bli upplysta och uppbyggda och komma närmare Herren.

Kärlekens arvedel

För det tredje, må vi njuta kärlekens arvedel.

Till synes obetydliga budskap om kärlek iakttas av barnen när de tyst tar till sig föräldrarnas exempel. Låt oss se till att vårt exempel är värt att följa. När kärleken råder i vårt hem behöver vi inte ta åt oss av Jakobs tillrättvisning i Mormons bok: “I haven förkrossat edra ömma hustrurs hjärtan och förlorat edra barns förtroende genom de dåliga exempel I haven givit dem. Deras hjärtans suckar uppstiga till Gud emot eder.” (MB Jakob 2:35)

Låt i stället vår familj och vårt hem fyllas av kärlek: kärlek till varandra, kärlek till evangeliet, kärlek till vår nästa och kärlek till vår Frälsare. Då kommer himlen oss lite närmare här på jorden.

Må vi göra vårt hem till en tillflykt som våra familjemedlemmar alltid vill återvända till.

Längtan efter hemmet

En del av er kommer kanske ihåg berättelsen om en mycket ung pojke

som blev bortrövad från sina föräldrar och sitt hem och fördes till en by långt därifrån. Under dessa omständigheter växte den lille pojken upp till en ung man utan att ha något större minne av föräldrar eller hem. Under sin uppväxt fick han en önskan i hjärtat att återvända till sina föräldrar och sitt hem.

Men var fanns hemmet? Var kunde han hitta sin mor och far? O, om han bara mindes deras namn så skulle uppgiften inte vara så hopplös. Han försökte desperat komma ihåg en enda glimt från sin barndom.

Som en blixtnöje av inspiration kom han ihåg ljudet av en klocka som från toppen av byns kyrktorn hade ringt ut sitt välkomnande varje sabbatsmorgon. Den unge mannen vandrade från by till by och lyssnade hela tiden efter det välbekanta ljudet från klockan. Några klockor hade liknande ljud, andra hade helt andra ljud än det han mindes.

Slutligen stod den trötte unge mannen en söndagsmorgon framför en kyrka i en alldaglig by. Han lyssnade noga när klockan började ringa. Ljudet lät bekant. Det liknade inget annat han hört, med undantag av den klocka som ringde i minnet från hans barndoms dagar. Ja, det var samma klocka. Klangen stämde. Hans ögon fylldes med tårar. Hans hjärta gladdes. Hans själ överflödade i tacksamhet. Den unge mannen föll på knä, blickade uppåt förbi kyrktornet — ja, mot himlen — och viskade i en bön av

tacksamhet: "Gud vare tack. Jag är hemma."

Jag älskar orden i psalmen:

O älskade hem,
vart jag än färdas,
över okänt land eller fjärran hav,
med tiden slår mitt hjärta snabbare
och längtar alltmer efter dig!
Trots naturens skönhet omkring
mig,
och goda och sanna vänner,
trots all glädje och sång,
längtar mitt hjärta, min själ, ännu
efter dig³.

Må vi alltid sträva efter att göra
vårt hem till en kärlekens, fridens
och glädjens fristad där Herrens Ande
vill bo. Det är min bön för oss alla, i
Jesu Kristi namn, amen.

SLUTNOTER

1. David O McKay, *Family Home Evening Manual* (1965), s III.
2. I Nicholas Wood, "Thatcher Champions the Family", *The Times*, 26 maj 1988, s 24.
3. "O Home Beloved", *Hymns*, nr 337.

FAMILJEN

ETT TILLKÄNNAGIVANDE FÖR VÄRLDEN

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET OCH DE TOLV APOSTLARNAS RÅD
I JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

VI, FÖRSTA PRESIDENTSKAPET och de tolv apostlarnas råd i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, förkunnar högtidligen att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämmelse.

ALLA MÄNNISKOR – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar. Att det finns olika kön är nödvändigt för den enskildes förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift.

I FÖRUTTILLVARON kände och dyrkade dessa söner och döttrar Gud som sin evige Fader och antog hans plan, enligt vilken hans barn kunde få en fysisk kropp och få jordiska erfarenheter för att utvecklas mot fullkomlighet och slutligen nå sin gudomliga bestämmelse som arvtagare till evigt liv. Den gudomliga lyckalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven. Heliga förordningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt.

DET FÖRSTA BUD som Gud gav Adam och Eva gällde deras möjlighet att som man och hustru bli föräldrar. Vi förkunnar att Guds bud till sina barn att föröka sig och uppfylla jorden fortfarande gäller. Vi förkunnar vidare att Gud har befallt att den heliga fortplantningsförmågan endast skall användas mellan man och kvinna, lagligt vigda som man och hustru.

VI TILLKÄNNAGER att det sätt varpå människoliv skapas har bestämts av Gud. Vi bekräftar livets helgd och dess betydelse i Guds eviga plan.

MAN OCH HUSTRU har ett högtidligt ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn. ”Barn är

en Herrens gåva” (Psaltaren 127:3). Föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet, att sörja för deras fysiska och andliga behov, att lära dem älska och tjäna varandra, att hålla Guds bud och vara laglydiga medborgare var än de bor. Män och hustrur – mödrar och fäder – kommer att stå till svars inför Gud för hur de uppfyller dessa plikter.

FAMILJEN är instiftad av Gud. Äktenskap mellan man och kvinna är en nödvändig del av hans eviga plan. Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet. Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herrens Jesu Kristi lärdomar. Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation. Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar. Handikapp, död eller andra omständigheter kan göra det nödvändigt med individuella anpassningar. Släktingar bör vid behov ge hjälp och stöd.

VI VARNAR dem som bryter mot kyskhetsbudet, som förgriper sig på maka eller barn, eller som underlåter att fullgöra sina skyldigheter mot familjen, att de en dag kommer att stå ansvariga inför Gud. Vi varnar vidare för att familjens upplösning kommer att frambringa de stora olyckor över enskilda människor, samhällen och nationer som förutsagts av forntida och nutida profeter.

VI UPPMANAR ansvariga samhällsmedborgare, regeringar och myndigheter överallt att verka aktivt för att bevara och stärka familjen som samhällets grundläggande enhet.

Detta tillkännagivande upplästes av president Gordon B. Hinckley, som en del av hans budskap vid Hjälpföreningens allmänna möte 23 september 1995 i Salt Lake City, Utah.

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

